1844. N 113.

ПРИБАВЛЕНІЯ КЪ ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. ЧЕТВЕРГЪ 27-го Іюля. | Wilno. CZWARTEK 27-go Lipca

		Бар. по раздѣ. Фран.	Термом. Реомюра.	Вѣтръ.		Состояніе атмосферы.
24 дня.	Утро.	27 дюй. 6,1 лин.	+ 8,7	З	Слабый	Многія Облака дождикъ.
	По полудни.	27 — 5,9 —	+ 14,6	—	—	Тонкія облака.
	Вечеръ.	27 — 6,7 —	+ 11,3	СЗ	—	Облака.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

3. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года, за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу Ивана и Анны Лазовскихъ, съ кредиторами ихъ, поступившему по аппелляціи на ревизію послѣ рѣшенія Эксдивизорскаго Суда 17 Декабря 1825 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдивизорскаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: должниковъ Ивана и Анну Лазовскихъ, Завилейскаго Декана Ксендза Виктора Завадзкаго, Агату Янушевскую, Изабеллю Вериговну, Теодору мать, Ульяна сына, Александру и Еву дочери Родзѣвичовъ, Михаила и Екатерину Скрутковскихъ, Бригиду Пленковскую и детей ея, Фадѣя Чарноцкаго, Іосифа Бальцевича, Людвига Полковскаго, Каролину Каменскую, Устину Сапунову и дѣтей ея, Михаила Жебровскаго, Норберта Климанскаго, Устина, Александра, Антона и Іоганну Кульвинскихъ, Еврея Гиршу Мовшовича, Натенсона или его наслѣдниковъ, Станислава и Теклю Піотровичевъ, Казимира Юшкѣвича, Доктора Якова Лейбощица и Еврея Виленскаго Купца Саломона Герца Геймана, Матвѣя Усиловича, Устина Высоцкаго, Антонину Грифинову, Антона Скиндера и жену его, Казим а и Теклю Нѣлиповичовъ, Антона Сульжанку, Устину и Амброзія Гумовскихъ, Станислава Дмоховскаго, Ѳеодозія Козловскаго, наслѣдниковъ Томаша Верниковскаго, Маріянну Піотровичову и Іосифа Піотровича, Ивана и Екатерину Станѣвичевъ, Фердинанда Шпицнагеля, Іосифа и Францишку Антоновичевъ, Фортунату Зенковичову, Викентія Свержевскаго, наслѣдниковъ Ивана Минкѣвича жену его Агату и дѣтей: Петра, Іосифа и Каролину Минкѣвичовъ, Вавржинца Путкамера, Екатерину мать и сына Фаддѣя Собанскихъ и Марцелія Талята, Леопольда и Ромуальда Домбровскихъ, Игнатія и Ивана Польковскихъ, Семена и Елисавету Ейдмонтовъ, наслѣдниковъ Оскѣрковой, Подполковника Михаила, Маіора Іосифа и Венедыкта Хржановскихъ, Викторію изъ фамиліи Хржановскихъ Гроховскую и Варвару Хржановскую, Іоганну Польковскую, Тита Кѣлпша, Іосифа и Гертруду Богдановичовъ, Томаша и Розалію Перковскихъ, Виленскую Капитулу и Настоятеля Годуцишской плебаніи съ крестьянами, Ивана Видзидзкаго, Михаила Костровицкаго, наслѣдника Еврея Матыса Мовшовича, Свенцянскаго Еврея же Хаима Матысовича, Еврейку города Свенцянъ Фейгу Вольфову, Виленскихъ Канониковъ Ксендзовъ Войцѣха Знамѣровскаго и Михаила Антушкѣвича, Марціянну Буковскую, Казимира Абрамовича, Настоятеля Свенцянской Альтаріи, Игнатія и Ѳаддѣя Ойжмуцянскихъ, Христофора Палочевскаго, Ивана Станѣвича, Іосифа Новицкаго Ксендза Каноника Кѣлпша, Юрія, Северина и Христофора Гоувальдовъ, Францишка Малашевскаго, Фердинанда Контрима, Варбару Чарновскую, Мартина Завадзкаго, Антона Буковскаго, Францишка Нѣлиновича, Францишка Піотровскаго, Настоятеля Полускаго Ксендза Рудницкаго, Іосифа Польковскаго, Онуфрія Польковскаго, Викентія Довгяллу, Ульяна Наркѣвича крестьянъ Свенцянской Альтаріи Іосифа Рестениса и Томаша Чучурку; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго Аппелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату не позже какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдивизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, Аппелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

3. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku, za N. 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowéj sprawy, Obywateli Swięciańskiego Powiatu Jana i Anny Łazowskich, z ich kredytorami, postąpionéj za appellacyą na rewizyę po wyroku Exdywizorskiego Sądu 17 Grudnia 1825 roku, zawiadamia wszystkie mające udział w téj sprawie osoby, tak zadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu; jako i niezadowolone, a mianowicie: dłużników Jana i Anny Łazowskich, Zawilejskiego Dziekana Księdza Wiktorego Zawadzkiego, Agatę Januszewskę, Izabellę Weryhównę, Teodorę matkę, Juliana syna, Alexandrę i Ewę córki Rodziewiczów, Michała i Katarzynę Skrutkowskich, Brygidę Plenkowskę i jéj dzieci, Tadeusza Czarnockiego, Józefa Balcewicza, Ludwika Połkowskiego, Karolinę Kamieńskę, Justynę Sapunowę i jéj dzieci, Michała Żebrowskiego, Norberta Klimańskiego, Justyna, Alexandra, Antoniego, i Johannę Kulwińskich, Żyda Hirszę Mowszowicza, Natensona lub jego sukcessorów, Stanisława i Teklę Piotrowiczów, Kazimierza Juszkiewicza, Doktora Jakóba Lejboszczyca i Żyda Wileńskiego kupca Salomona Herca Hejmana, Macieja Usiłowicza, Justyna Wysockiego, Antoninę Gryfinowę, Antoniego Skindera i żonę jego, Kazimierza i Teklę Nielipowiczów, Antoniego Sulżenkę, Justyna i Ambrożego Gumowskich, Stanisława Dmochowskiego, Teodorego Kozłowskiego, sukcessorów Tomasza Wiernikowskiego, Maryannę Piotrowiczowę i Józefa Piotrowicza, Jana i Katarzynę Staniewiczów, Ferdynanda Szpicnagela, Józefa i Franciszkę Antonowiczów, Fortunatę Zieńkowiczowę, Wincentego Swierzewskiego, sukcessorów Jana Minkiewicza, żonę jego Agatę i dzieci: Piotra, Józefa i Karolinę Minkiewiczów, Wawrzyńca Putkamera, Katarzynę matkę i syna Tadeusza Sobańskich i Marcellego Talata, Leopolda i Romualda Dombrowskich, Ignacego i Jana Polkowskich, Symona i Elżbietę Ejdmontów, sukcessorów Oskierkowéj, Podpółkownika Michała, Majora Józefa i Benedykta Chrzanowskich, Wiktoryę z Chrzanowskich Grochowskę, Barbarę Chrząstowskę, Johannę Polkowskę, Tytusa Kiełpszę, Józefa i Giertrudę Bohdanowiczów, Tomasza i Rozalię Perkowskich, Wileńskę Kapitułę i Przełożonego Goduciszskiéj plebanii z kredytorami, Jana Widzidzkiego, Michała Kostrowickiego, sukcessorów Żyda Matysa Mowszowicza, Swięciańskiego Żyda Chaima Matysowicza, Żydówkę M. Swięcian, Fejgę Wolfowę, Wileńskich Kanoników Wojciecha znamierowskiego i Michała Antuszkiewicza, Maryannę Bukowskę, Kazimierza Abramowicza, Przełożonego Swięciańskiéj Altaryi, Ignacego i Tadeusza Ojmuciańskich, Krzysztofa Pałoczewskiego, Jana Staniewicza, Józefa Nowickiego, Xiędza Kanonika Kiełpszę, Jerzego, Seweryna i Krzysztofa Houwaldów, Franciszka Miłaszewskiego, Ferdynanda Kontryma, Barbarę Czarnowskę, Marcina Zawadzkiego, Antoniego Bukowskiego, Franciszka Nielinowicza, Franciszka Piotrowskiego, Przełożonego Poluskiego Księdza Rudnickiego, Józefa Polkowskiego, Onufrego Polkowskiego, Wincentego Dowgiałły, Juliana Narkiewicza, Włościan Swięciańskiéj altaryi Józefa Restenisa i Tomasza Czuczurkę; — w tym celu ażeby wszyscy wymienieni korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla nastręczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swéj strony przez złożenie w Izbie najdaléj w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Exdywizorskim Sądzie, jako to: autentycznych przedażnycs aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyi 1842 r.) wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw Porządku, stanowi

Палату на основаніи 2527 ст. X. Тома Свода Гражданскихъ Законовъ (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизіонную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но по миновании означеннаго выше годоваго срока, прямо приступитъ къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется.— При чемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ Аппелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ последствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.
Секретарь К. Пацынко.
Въ долж. Столоначальника К. Орловскій. (367)

rewizyjną instancyę, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanym przez przeciwne ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżéj terminu, przystąpi w prost od rozpatrzenia i rozstrzygnienią sprawy, w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczém Izba zastrzega, że jezeli rzeczone dokumenta z tranzlacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżéj rocznego terminu, który ma się liczyć od daty piérwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżałowany przez nich w tych pozwach wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnéj winie wszystkie niepomyślne dla nich skutki, ktore mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnienia ich sprawy w Izbie za samemi tylko dowodami jednéj żałującéj się strony, i za témi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor Olechnowicz.
Sekretarz K. Pacynko.
W obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski. (367

3. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N 15 Виленская Палата Гражданскаго Суда, по Конкурсовому дѣлу Помѣщика Свенцянскаго Уѣзда Адольфа Свенцицкаго съ кредиторами его, поступившему по аппелляціи на ревизію послѣ рѣшенія Эксдивизорскаго Суда 6 Февраля 1834 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдивизорскаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: должника Адольфа Свенцицкаго, Серафину Богдановичову, дочь ея Маріянну Боліову и племянницу Терезію Боліовну, Іосифа Скверчинскаго, Феликса Мержеевскаго, Доктора Рудольфа Гузе, Доктора Михаила Торчинскаго, Елеонору Мокржецкую, Графа Констаптина Тызенгауза, Іосифа Гойжевскаго, Анну Шимкову, Мавриція Бучинскаго, Винценту Марциновскую, Андрея Скоронскаго, Станислава Яновскаго, Антона Торчинскаго, Ивана Ольшевскаго, Іосифа Курковскаго, Елисавету Нѣвяровичову, Екатерину Котвичову, и Казиміру Нартовскую, Доминика и Петра Дершкофовъ, Ивана Чернѣвича, Франциска Злотковскаго, Игнатія Контрима, Елисавету Висковскую, наслѣдниковъ Павла Одынца Каетана и Елисавету Одынцовъ, Марію Высоцкую, Теофилю Родзѣвичову, Ивана и Францишка Гродзіовъ, Сигизмунда Янковскаго, наслѣдниковъ Людвига Рыдзевскаго Александра, Юлію Бригиду и Камилію Рыдзевскихъ, Антона Родзѣвича, Почобута, Фердынанда Контрима, Ивана и Анастазію Цишевскихъ, Ѳаддѣя Навсюця, Викентія Борткѣвича, Настоятеля Шилавской Альтаріи, Виленскихъ Ксендзовъ Августіяновъ, Настоятеля Іезіорской Церкви, Настоятеля Вендзягольской Церкви, Настоятеля Колонтаевской альтаріи, Настоятеля Шенбергской церкви, Попечителя Дусятскаго Госпиталя, Настоятеля Раковской альтаріи, Настоятеля Ковенской альтаріи, Виленскихъ Ксендзовъ Кармелитовъ Босыхъ, Виленскихъ Монахинь Визитокъ, Монахиню Виленскаго Монастыря Бернардиновъ на Заречьи Викторію-Колету Куницкую, Ксендзовъ Бернардиновъ, Воложинскаго Монастыря, Настоятеля Нестанишской церкви и Теклю Брантову; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго аппелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовой срокъ всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдивизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, аппелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ Палату, на основаніи 2527 ст. X. Т. Свода Закон. Граж. (изд. 1842 г.) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ

3. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku, za N 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w sprawie konkursowéj Obywatela Swięciańskiego Powiatu Adolfa Swięcickiego z jego kredytorami, postąpionéj za appellacyą na rewizyę po wyroku Exdywizorskiego Sądu 6 Lutego 1834 roku, zawiadamia wszystkie interessowane w téj sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu, jak i zadowolone, a mianowicie: dłużnika Adolfa Swięcickiego, Serafinę Bohdanowiczowę, jéj córkę Maryannę Bolowę z siostrzenicą, Teressę Bolównę, Józefa Skwierczyńskiego, Felixa Mierzejewskiego, Doktora Rudolfa Guzego, Doktora Michała Torczyńskiego, Eleonorę Mokrzecką, Hrabiego Konstantego Tyzenhauza, Józefa Gojżewskiego, Annę Szyszkowę, Maurycego Buczyńskiego, Wincentę Marcinowskę, Andrzeja Skowrońskiego, Stanisława Janowskiego, Antoniego Torczyńskiego, Jana Olszewskiego, Józefa Kurkowskiego, Elżbietę Niewiarowiczowę, Katarzynę Kotwiczowę i Kazimirę Nartowskę, Dominika i Piotra Derszkofow, Jana Czerniewicza, Franciszka Złotkowskiego, Ignacego Kontryma, Elżbietę Wiskowskę, sukcessorów Pawła Odyńca Kajetana i Elżbietę Odyńców, Maryę Wysockę, Teofilę Podziewiczowę, Jana i Franciszka Grodziów, Sygismunda Jankowskiego, sukcessorów Ludwika Rydzewskiego Alexandra, Julię, Brygidę i Kamilię Rydzewskich, Antoniego Rodziewicza, Poczobuta, Ferdynanda Kontryma, Jana i Anastazyę Ciszewskich, Tadeusza Nawsiucia, Wincentego Bortkiewicza, Przełożonego Szylańskiéj altaryi, Wileńskich Księży Augustyanów, Przełożonego Jeziorzkiego Kościoła, Przełożonego Wendziagolskiéj Cerkwi, Przełożonego Kołontajewskiéj altaryi, Przełożonego Szenbergskiéj Cerkwi, Przełożonego Dusiackiego Szpitala, Przełożonego Rakowskiéj altaryi, Przełożonego Kowieńskiéj altaryi, Wileńskich Księży Karmelitów Bosych, Wileńskich Panien Wizytek, Mniszkę Wileńskiego Klasztoru Bernardynek na Zarzeczu Wiktoryę-Koletę Kunickę, Księży Bernardynów Wołożyńskiego Klasztoru, Przełożonego Nestaniskiej Cerkwi i Teklę Brantowę; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla nastręczenia im ulgi, w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swéj strony, przez złożenie w Izbie najdaléj w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Exdywizorskim Sądzie, jako to: autentycznych przedażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych (edycyi 1842 roku), wraz ze szczegółowemi Prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancyę, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanym przez przeciwne ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżéj terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnienia sprawy, w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczém Izba za-

ревизіонную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но по миновании означеннаго выше годоваго срока, прямо приступать къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла въ такомъ положенія, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовой срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикація въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.
Секретарь К. Пацынко.
Въ долж. Столоначальника К. Орловскій.

Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года, за N 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу покойнаго Помѣщика Трокскаго Уѣзда Ивана Згѣрскаго съ кредиторами его, поступившему по аппелляціи на ревизію послѣ рѣшенія Эксдивизорскаго Суда 28 Іюня 1839 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдивизорскаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣдницу Ивана Згѣрскаго, Лудвигу Рачинскую, крестьянъ Графа Николая Зубова, Михаила Зубова, Михаила Войткѣвича и Графа Платона Зубова, Матвѣя, Казимира, Викентія и Гаудента Войткѣвичовъ, Барона, Фліоріяна Кобылинскаго, Станислава Тржемескаго, Марцелія Лыку, Венедикта Юшкѣвича, Іосифа Ленкѣвича и Ипполата Крашевскаго; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго аппелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Ексдивизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, аппелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводомъ оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства обязаны представить въ Палату, на основаніи 2527 статьи X Т. Свода Законовъ Гражданскихъ (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку составляетъ ревизіонную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній по миновавіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступать къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положенія, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія, а обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны, должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ, всѣ не выгодныя для нихъ послѣдствія могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.
Секретарь К. Пацынко.
Въ должности Столоначальника Орловскій. (367)

3. Во исполненіе Указа Правительствующаго

strzega, że jeżeli rzeczone dokumenta z tranzlacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżéj rocznego terminu, który ma się liczyć od daty piérwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli nie zadowoleni z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżałowany przez nich w tych pozwach wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnéj winie wszystkie niepomyślne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnienia ich sprawy w Izbie za samemi tylko dowodami jednéj żałującéj się strony, i za témi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor Olechnowicz.
Sekretarz K. Pacynko.
W Obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski. (367)

3. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku, za N 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowéj sprawy zmarłego Obywatela Trockiego Powiatu Jana Zgierskiego, z jego kredytorami, postąpionéj za appellacyą na rewizyę po wyroku Exdywizorskiego 28 Czerwca 1839 roku, zawiadamia wszystkie inseressowane w téj sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu tak i zadowolone, a mianowicie: Sukcessorów Jana Zgierskiego, Ludwikę Raczyńskę, Włościan Hrabiego Mikołaja Zubowa, Michała Wojtkiewicza i Hrabiego Platona Zubowa, Macieja, Kazimierza, Wincentego i Gaudentego Wojtkiewiczów, Barona Floryana Kobylińskiego, Stanisława Trzemeckiego, Marcellego Łykę, Benedykta Juszkiewicza, Józefata Leńkiewicza, i Hipolita Kraszewskiego;— w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzyjąc z przedsięwziętych przez Rząd środków dla nastręczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swéj strony, przez złożenie w Izbie najdaléj w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Sądach 1-go stopnia, jako to: autentycznych przedażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyi 1842 roku), wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancyę, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanych przez przeciwne ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżéj terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnienia sprawy w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczém Izba zastrzega, że jeżeli rzeczone dokumenta z tranzlacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżéj rocznego terminu, który ma się liczyć od daty piérwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądu 1go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżałowany przez nich w tych pozwach wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnéj winie wszystkie niepomyślne dla nich skutki, które mogą wyniknąć wczasie rozstrzygnienia ich sprawy w Izbie za samemi tylko dowodami jednéj żałującéj się strony, i za témi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor Olechnowicz.
Sekretarz K. Pacynko.
W obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski. (367)

3. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem

Сената отъ 8 Января 1843 года, за N 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу покойнаго Помѣщика прежде Вилкомирскаго а нынѣ Свенцянскаго Уѣзда Барона Фердинанда Франка, съ кредиторами его, поступившему по аппелляціи на ревизію послѣ рѣшенія Эксдивизорскаго Суда 27-го Мая 1839 года извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдивизорскаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣдниковъ Барона Фердинанда Франка Елеонору Франкъ, Доминика Сѣсицкаго, Доминика Вильдзевича, Антона Пашкѣвича, дочерей умершаго Іосифа Ердмана Пракседу Ердманову, Анѣлю Домбровскую и Марію Жилевичову, Фадѣя Грабовскаго, Венедикта Лесницкаго, Еврея Давида Пейсаховича Рапорта, Подполковника Карла Комаевскаго, Діонизія Стефановича, Ромуальда Малецкаго, Франца-Вильгельма-Христофора Фонъ дер Рекке, Фердинанда Фонъ деръ Бринкъ, Ипполита и Елену Лукашевичовъ, Игнатія, Людвигу, Изабелю и Екатерину Лукашевичовъ; Антона и Розалію Княжевичовъ, Ивана и Дороту Чарноцкихъ, наслѣдниковъ Франца и Цецыліи Одынцовъ, Вацлава, Софію, Михалину Франца и Павлину Одынцовъ, Ѳеодора Роппа, Ивана Каменскаго, Ивана Хрисцинича, Андрея Швейковскаго, Михаила Фельдмана, Ивана Кржечковскаго, Клеменса Госневскаго, Рахелю Добкѣвичову, Фридриха Клингенберга, Каетана Арамовича, Амброзія Козѣлла, Попечителя Бѣлоруссьаго Округа по претензіи Виленскаго Дворянскаго Института, Настоятеля Купиской церкви и тамошняго Госпиталя, Настоятеля Виленской С. Степана альтаріи, Настоятеля Кукуцкой церкви, Фридриха Фонъ деръ Бринкена, Доминика Малецкаго, Александра Кулешу, Ивана Кржечковскаго, Игнатія Ольшанскаго, Графа Бенедикта Мориконія или его наслѣдниковъ, Устина и Александра Пацкѣвичовъ, Франца Городецкаго, вольнаго человѣка Якова Юргеляниса, Михаила Гейбовича, Александра де Романъ или его наслѣдниковъ, Александра Лавинскаго или его наслѣдниковъ, Томаша Рейзера или его наслѣдниковъ, Евреевъ: Гирши Додовича и Шліому Мовшовича или ихъ наслѣдниковъ, Еврея Рубина Янкеловича или его наслѣдниковъ, Александра Быстрама, Устина, Іосифа и Едуарда Мицкѣвичовъ; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго аппелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовый срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдивизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, аппелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, обязаны представать въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Тома Свода Зак Гражданскихъ (изд. 1842 года), при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точныхъ поясненіемъ, тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата, по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизіонную инстанцію, и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но по миновaніи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступитъ къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами, не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппелляторы или не довольные рѣшеніемъ Суда первой Степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія, и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольныя же стороны, должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.
Секретарь К. Пацынко.
Въ должности Столоначальника К. Орловскій. (367)

8 Stycznia 1843 roku, za N 15. Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowéj sprawy zmarłego Obywatela przód Wiłkomirskiego a teraz Swięciańskiego Powiatu Barona Ferdynanda Franka, z jego kredytorami, postąpionéj za appellacyą na rewizyę po wyroku Exdywizorskiego Sądu 27 Maja 1839 roku, zawiadamia wszystkie interessowane w téj sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu jako zadowolone, a mianowicie: Sukcessorkę Barona Ferdynanda Franka Eleonorę Frank, Dominika Siesickiego, Dominika Wildzewicza, Antoniego Paszkiewicza, córek zmarłego Józefa Erdmana Praxedę Erdmanowę, Anielę Dombrowskę i Maryę Żylewiczowę, Tadeusza Grabowskiego, Benedykta Lesnickiego, Żyda Dawida Pejsachowicza Raporta, Podpółkownika Karola Komajewskiego, Dyonizego Stefanowicza, Romualda Maleckiego, Franciszka-Wilhelma-Krzysztofa Von der Rekke, Ferdynanda Von der Briynck, Hipolita i Helenę Łukaszewiczów, Ignacego, Ludwika, Izabellę i Katarzynę Łukaszewiczów, Antoniego i Rozalię Kniażewiczów, Jana i Dorotę Czarnockich, sukcessorów Franciszka i Cecylii Odyńców, Wacława, Zofię, Michalinę i Paulinę Odyńców, Teodorego Roppa, Jana Kamieńskiego, Jana Chryscinicza, Andrzeja Szwejkowskiego, Michała Feldmana, Jana Krzeczkowskiego, Klemensa Gosniewskiego, Rachelę Dobkiewiczowę, Frydrycha Klingenberga, Kajetana Aramowicza, Ambrożego Koziełłę, Kuratora Białorusskiego Okręgu po pretensyi Wileńskiego Dworzańskiego Instytutu, Przełożonego Kupiskiego w stopniu i tamecznego szpitala, Przełożonego Wileńskiéj Sto Stefańskiéj altyryi, Przełożonego Kukuciskiéj Cerkwi, Fryderyka Von der Brynkena, Dominika Maleckiego, Alexandra Kuleszę, Jana Krzeczkowskiego, Ignacego Olszańskiego, Hrabiego Benedykta Morykoniego lub jego sukcessorów, Justyna i Alexandra Paszkiewicza, Franciszka Horodeckiego, wolnego Człowieka Jakuba Jurgielanisa, Michała Hejbowicza, Alexandra de Roman lub jego sukcessorów, Alexandra Łupińskiego lub jego sukcessorów, Tomasza Rejzera lub jego sukcessorów, Żydów Hirszę Dodowicza i Szlomę Mowszowicza lub ich sukcessorów, Żyda Rubina Jankielowicza lub jego sukcessorów, Alexandra Bystrama, Justyna, Józefa i Edwarda Mickiewiczów; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla nastręczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swéj strony, przez złożenie w Izbie najdaléj w przeciągu rocznego terminu, wszystkie stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Exdywizorskim Sądzie, jako to: autentycznych przedażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyj 1842 roku), wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancyę, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanym przez przeciwne ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżéj terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnienia sprawy, w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczém Izba zastrzega, że jeżeli rzeczone dokumenta z tranzlacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżéj rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniéjszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, obżałowany przez nich w tych prośbach wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnéj winie wszystkie niepomyślne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnienia ich sprawy w Izbie za samemi tylko dowodami jednéj żalującéj się strony, i za témi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go Stopnia.

Assessor Olechnowicz.
Sekretaz K. Pacynko.
W obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski. (367)

ВИЛЬНА. Въ Тип. Ѳ. Гликсберга, печ. дозв. 27-го Іюля 1844 г. Испр. долж. Цензора и Кав. А. Муаинѳ